

ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՈՄՄՈՆԻՍՏԻՆԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպէկով. Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ. Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէից). Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով. Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ. Տէլէֆօն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԵՆԻՆԻ

ՔՐԻՍՏՈՒԿՈՒԹԻՒՆ

Պարկաստանի ուսումնասիրութիւնը.— Երբ քին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Իմ ստորագր. նամակները նմազարթեան. Երբքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կ. Պոլսի լրագրութեան, Արտաքին լուրեր. ՀԵՌԱՔԻՆՆԻՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ. Երբ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Պատկերներ Բաֆֆիի կեանքից:

ՊԱՐՏԿԱՍՏԱՆԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մեզ հասած տեղեկութիւնները ցոյց են տալիս, որ Պարկաստանը ներկայումս մեծ հետաքրքրութեան առարկայ է դարձել եւրոպական հետազոտողների համար: Անգլիական, գերմանական, աւստրիական, ֆրանսիական, բելգիական պաշտօնականները Պարկաստանի աշխարհագրական և սոսկական առանձնայատկութիւնների մասին: Եւրոպական պետութիւնները աշխատում են պարզել, թէ ո՞րքան Պարկաստանը կարող է լաւ վաճառանոց լինել նրանց արդիւնաբերական ապրանքների համար և որ աստիճանով նրանք կարող են ազդեցիկ դեր ստանալ երկրի վարչական գործադրութեան մէջ:

Պարկաստանի համար ներկայ րօպէն շատ նշանակւոր րօպէ է: Մնալ անշարժութեան մէջ, ապրել իր հին, նահապետական կարգերով անկարելի է, իսկ իւրացնել նորը և բարեփոխել արմատացած կարգերը հեշտ է: Որքան էլ Պարկաստանը ցանկանայ իր սեփական ոյժերով կատարել իր վերանորոգութեան գործը, նա անկարող կը լինի այդ գլուխ բերել մեծ չափով: Ուստի նա պէտք է թողնուի, որ այդ գործում մասնակցութիւն ունենան եւրոպական պետութիւնները:

Ռուսաստանը, որ Պարկաստանի սահմանակից է, տասննեակ տարիների ընթացքում եղել է մշտական հարողակցութեան

մէջ այդ երկրի հետ: Ռուսաստանի վաճառանոցները միշտ բաց են եղել պարկաստանի ապրանքների համար, և երկու պետութիւնների առևտրականները փոխանակել են իրանց երկիրների արդիւնները: Ենթահիւ թէ առևտրական և թէ քաղաքական հանգամանքների Պարկաստանի հիւսիսը ներկայումս գտնվում է Ռուսաստանի ազդեցութեան շրջանում, և որեցոր ընդարձակում է իր այն ձեռնարկութիւնների ցանցը, որոնք կապում են երկու երկիրները միմեանց հետ. այդպէս են, օրինակ, բանկային հաստատութիւնները, խճուղիները, մաքսատները և ուրիշ ձեռնարկութիւններ: Պարկաստանը նաև սկսում է ուղարկել իր երիտասարդներին մի մասը Ռուսաստան կրթութիւն ստանալու և ապաքալ վարչական և արդիւնաբերական գործունէութեան համար պատրաստվելու:

Սակայն Պարկաստանի մասին եղած հետազոտութիւնները Ռուսաստանում դեռ անբաւարար են, և պահանջ է զգացվում աւելի մանրամասն և լուրջ հետազոտութիւնների:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ի Մ Ս Ա Ր Ս Ա Փ Ը

Ամեն անգամ, երբ մտնում են խոշոր տօները, գլխաւորապէս մեր քրիստոնէական տօները, — ես մի առանձին սարսուռ եմ գգում իմ մարմնի վրա: Ես սարսուռում եմ այն մըտնում եմ, որ չուտով տօն է լինելու և որքան մտնում է ժամանակը այդ տօների՝ այնքան իմ սարսափը մեծանում է, տրամադրութեան փոխվում, կարծես ես մի խոշոր ոճի եմ գործել գաղտնի կերպով և այդ տօներին բացվելու է:

Ան մտնում են և Չատկական տօները:

Երկրորդ չրջան, 1868—1878

Գ Ր Ո Ե Խ XIII

Այս երկրորդ չրջանում Բաֆֆին ամուսնացած է, աւելի խոնուն, լուրջ և մտածող է դարձել: Նա երկուցի մէջ է, դեռ իրան չէ ծանօթացրել գրական աշխարհին որպէս հրապարակախօս: Նրա երկերից պատրաստ են «Փունջի մի քանի հատորները, վառէ վառ աշխատում է «Սազագողի յիշատակարանին», «Սարէին» և «Կայծերին» I հատորի վրա, նրանց փոփոխութեան ենթարկելով: 64, 65 և 66 թուականներում, նա իր սովորութեան պէս, ինչպէս շատ տեղեր՝ նոյնպէս էլ Թաւրիզ գալիս և գրում է: Նա այդ թուականներում յղացել էր մի այսպիսի միտք էլ, որ իր հաշուին մի սեփական տպարան բերել տայ Ռուսաստանից կամ Պոլսից:

—Մամուլը, ասում էր նա, լրուստորութեան բերանն է, եթէ ես կարողանամ մի տպարան հաստատել՝ դա առաջին քայլը կը լինի մեր պարկաստանցի համար և ինձ համար էլ այն դիրութիւնը կունենայ, որ ես նրանով հետըզհետէ իմ գրուածքները լոյս աշխարհ կը բերեմ և թերևս մի փոքրիկ լրագիր էլ կունենանք:

Բաֆֆիի այս դիրտաւորութիւնը աջողութիւն չը գտաւ, հակառակ իր ջերմ ցանկութեան: Աջողութիւն չը գտաւ, որովհետեւ այս երկրորդ չրջանը, ինչպէս ընթացողը պիտի տեսնէ, Բաֆֆիի համար զառնում է մի աւերակների և հարածանքի չրջան:

Մէլքե Միրզայի տան և Բաֆֆիի կատարի հակառակորդները յայտնի և ծածուկ այնքան խոշոր գուսար պէտք է լինի գանձված մեր ռական Բաֆֆին սնանկ հրատարակիչը Պառտաւորութիւնից զգածված՝ նա անդադար դիմում է Սարմատից Խոյ, Որմի, Թաւրիզ և Լուս, որ մեր բախար մեզանից այժմ երես է թիֆլիս, իրանց աւետարական գործակալներից զարձրել, զբաղական հարատուութիւն, բախար և մտեցար դերեզմանից: Ինկտեմբերի վերջին հայել է պահանջում, որ մի կերպով կարողա-

լինի և նկատելի, թի է զգուցնում մարդկանց: Բայց այժմ, տօների այս արշալային, նա էլ իր հարվը վայր չէ ընկնում: Խեղճութեան որը շերտում էլ այս տօներին մի դազան է արթնախոս: Երբեք մէջ մէջ կամ երկու անգամ նրա մէջ յամառ պահանջ է զգացվում լոյս աշխարհ ընկնելու և յայտարարելու, որ ինքն էլ կայ, որ ինքն էլ սովորական մարդկանց սեփականութիւն է: Բնական է այդ ձգտումը, ո՞վ կարող է դրանց մեղադրել: Թերևս նրանք այս տօներին մէջ չընկնին, եթէ սովորական ժամանակին նրանք որեէ ուղարկութեան արժանանային, բայց երբ այդպէս չէ՝ ուրեմն փոխվում է և ընթացքը:

Եւ անա, ազամանդներով բնաւորված զընդոյ սեւը խանութները քարուքանդ է անելու իր գաղական առնելիքների համար, իսկ խեղճները, չբարոյները ոտքի տակ են ընկնելու և իրանց գոյութեան մասին յիշեցնելու: Հաստափոր կրեսուր շաւպահի և այլ խմբիչների ցուցակներով այս ու այն կողմ ընկնելիս՝ ոտի տակ է տալու պատահա՞մա միայն հացի երես տեսնող աղքատներին իրանց ողորմութիւն խնդրող աղերսներով: Արդէն գաղանացած մարդիկը աւելի են կատաղելու, գաղանացում, որ իրանց ոտքի տակ են ընկնում և խանգարում, ուշացնում նրանց առնելիքները, ընդհատում նրանց կեանքի «կանոնաւոր» ընթացքը...

Եւ որքան կատարի է լինում գաղանք՝ այնքան ընկնի կերպով է աչքի ընկնում աղքատութիւնը, և որքան ընկնի կերպով է աչքի ընկնում այդ աղքատութիւնը՝ այնքան սարսափելի, զարնուրելի է դառնում այդ մարդկանց «առականք» գրութիւնը, այնքան մեծ ցաւ է զգում այդ «առականք» իր խոցոտած մարմնի վրա:

Ան թէ ինչու, ընթացող, ես սարսուռում եմ տօների մտնելուց և ինչու, կարգալով «Մշակութան մի պարտից» ստացած 2 ռ. մասին՝ զատկական տօներին չբարոյներին բաժանե-

ցողական: Ես ունի ցաւում եմ նրա համար, որ մեր նիւթական կարողութիւնը և մեր աւետարական վարկը օրը ցնդելուց յետոյ, որի վերջինը մեզ համար աւելի պատուաբեր էր քան թէ առաջինը՝ այժմ ես կորցնում եմ իմ թանգազին ժամանակը: Իրեւն համար հարկաւոր է խողող վիճակ, հանդարտ սիրտ և ողորմութիւն և մի փոքր էլ խաղաղ, դրանք ամենքն էլ արդէն խոյս են տուել ինձանից: Մեր անիրաւ պահանջատէրերը ինձ միջոց չեն տալիս, որ ես մի տեղ դադար անենեմ, հարածված որսի պէս ինձ վնասում են մի տեղից մի այլ տեղ: Նրանք ինձ պարտաւորել են, իմ բոլոր պարտաւոր աղբիւրները փակել են: Աշխարհս կատարեալ դժգոյ է, դժգոյ է: Բայց այնու ամենայնիւ, ես շատ չեմ զարմանում, թող ինչ ուզում են անեն, սակայն ես իմ զընդոյ չեմ ըստանալի: Ես նրան կը գործադանմ և թող չեմ տայ, որ նա ժամադրուի, չը պէտք է վնասվել աշխարհիս պատահարներից, պէտք է գործել:

Բանաստեղծը ուղերթից Սարմատ, որտեղից էլ պէտք է գնար Թիֆլիս, բայց առաջ քան Կովկասի ուղերթիւնը, ես նրանից ստացայ հետեւեալ նամակը, գրված Փայտղուկից յունվար 1868-ից:

«Քրիստոնէականների ընդունած տարեթիւր փոխելի իր մի ցիֆը. այդ նշանադրի փոփոխութեան պատճառով միջոցաւոր մարդիկ լրջված ուրախութեամբ կուզում են. Էջնորմաւոր նոր տարի, բայց ես չեմ սիրում հարկ լինել հասարակաց անխորհուրդ ուրախութիւններին, որովհետեւ նրանցք, որ միևնոյն քաղաքաւարութեամբ չեմ բարեւում ձեռք ընդհանրականը, այդ փոփոխութեան րօպէսներում իմ սիրտս լինի քաղաքաւարութեան և կարծես մի անհարկ ձեռք մեղմիկ չնշում էր իմ ակնաչիւս, թէ մի տառի ևս գնաց քո կեանքից, և դու մի քայլ ես գիշերը, ես նստած միայնակ և խորատոյգ ե-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՊԱՏԿԵՐՆԵՐ

ԲԱՅՅԻՒՆ ԿԵԱՆՔԻՑ

(Շարունակութիւն)

Եպիսկոպոսը, որ մի դերազգրվու և բարկացող մարդ էր, սակայն լուս լուս էր, երբ Բաֆֆին իր ճառը վերջացրեց՝ այսպէս պատասխանեց.

—Յարգելի պարոն, ես ձեզ մի յորդոր և խրատ կարդացի, իսկ դուք մի երկար ճառ և քարոզ խօսեցիք ինձ: Ըստ և քարոզ խօսելու իրաւունքը վարդապետին է, ես պէտք է ձանձու և քարոզեմ Ես նկատում եմ, որ դուք էլ Նազարեանցի թելն էք հիւսում, նա իրան վարդապետ էր անուանում, իսկ դուք էլ թի է մնում, որ ձեզ քարոզիչ հրատարակէք: Վերջապէս ես ձեզ պատուիրում եմ, որ այսուհետեւ իմ ներկայութեանը այսպիսի նորամուտ խօսքեր չարտասանեք, եթէ ոչ...:

Այս յանդիմանական խօսքերից էլ Բաֆֆին վշտանալով՝ սկսեց նորից աւելի բորբոքված խօսել: Ես նկատեցի, որ նրանց վիճարանութիւնը երկար պիտի տևէ, հետագայ մի կարևոր գործի համար, թող տալով, որ երկու չէնք ու չորիք միմեան վիճեն որքան կամենում են:

Մի քանի օրից յետոյ, երբ Բաֆֆիի հետ տեսնվեցայ.

—Տեսնեք, ասաց նա ինձ, ինչ խայտառակ կերպով վերաբերվեց վարդապետը ձեզի իմ գրվածքը և իմ կարծիքները: Եւ դա մեր լուսամտու և զիտնակների հոչակ ստացած վարդապետն է. այժմ կարծեմ մի լուս գաղափար կազմած կը լինէք, թէ ինչ կը լինեն մեր միւս սեռադրութիւնները...

